

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ περιεργότερα γεγονότα τῆς ἐβδομάδος εἶνε, ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἔλαβε χώραν καμμία παννυχίς πρὸς μεγάλην θλίψιν τῶν σαλεπιτζιδων καὶ κουλουριτζιδων, ὅτι θερμὸς ἥλιος ἀνεζωογόνησε τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας μας, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο περίεργον συνέβη, ἐκτὸς ἐὰν μετὰ τούτων κατατάξωμεν καὶ τὴν περίφημον φράσιν τοῦ κ. Φλέσσα:

— Ἄν σοῦ βαστάξῃ ὁ . . .

τὴν ὁποίαν ἐσφκλμένως ἔγραψαν, ὅτι ἀπνύθουν πρὸς τὸν κ. Κοκκέβην. Ἡ κοινοβουλευτικὴ αὕτη φράσις ἐρρίφθη πρὸς τὸν νεαρόν ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴν, ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Φλέσσαν καταφατικὴν ἀπάντησιν.

✱

Ἐσμὲν κοινοβούλιον.

Εἶνε ἡ περίφημος τελευταία φράσις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣν παρήλθον ἐν σιγῇ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ λησμονήσωμεν μετὰ τὰς χυδαιότητας, αἵτινες ἀκούονται ἐν τῇ Βουλῇ. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅταν ὁμιλος ἐν κραιπάλῃ διατελῶν ἐξεμῇ τὰς χυδαιοτέρας φράσεις, ὅταν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑψοῦνται ράβδοι διασπάσεων ἐπικινδύνων, ὅταν διαπληκτιζῶνται οἱ ἀγυιόπαιδες καὶ ὑβρίζουσιν ἀλλήλους, θὰ δύνανται νὰ λέγωσιν ἀνευθριάστως: Ἐσμὲν κοινοβούλιον.

✱

Τέλος πάντων τί θὰ γίνῃ διὰ τὰ θεωρεῖα τῶν δημοσιογράφων, οἱ ὅποιοι ἐξ ἀντιπαθείας διαστρέφουσιν τὰς ἀγορεύσεις ὅλων τῶν βουλευτῶν ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Φλέσσα; Θὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὰ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων; Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί θὰ εἴπῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης; Δὲν εἶνε φόβος ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἀφοῦ ὑβρίσει ὅλους τοὺς δημοσιογράφους, μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιτιμήσῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς χαριζομένην καὶ διαμοιράζουσαν ἀνωτέρας θέσεις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς; Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν «Πρωίαν».

✱

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων. Ὁμιλεῖ ὁ κ. Χατζόπουλος. Εἰς πρακτικογράφος ἐγείρεται ὀλίγον τῆς θέσεώς του διὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερον τὸν αἰθέριον ρήτορα.

— Κάτσε ὀρεῖ κάτου, ἀκούεταί ἀπειλητικὴ ἡ φωνὴ τοῦ φρουροῦ, ἐνῶ ὁ πρακτικογράφος τῷ ἀπαντᾷ:

— Νὰ κἀνῇς τὴν δουλειά σου καὶ νὰ πᾶς νὰ καθήσῃς κάτω τὸν Χατζόπουλον.

Ἐνθα ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ μαγικὴ εὐεργεσία διὰ τοὺς πρακτικογράφους θὰ εἶνε ἡ ἐκδίωξις τῶν ἀφορήτων εὐζώνων ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν θεωρείων.

✱

Καίτοι τοιοῦτος γίνεται θόρυβος, ἐν τούτοις ἡδυνήθημεν ἐκ τινος ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πετρίδου νὰ συλλάβωμεν τὸν ἐπόμενον μαργαρίτην, ὃν καὶ παραδίδομεν διὰ τὰ περικτέρω εἰς τὸν συνάδελφον Φανόρ.

«Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε τὸ μυστήριον τὸ ὅποιον συγκρατεῖ τὰς νεωτέρας κοινωνίας».

Εἰς τὸν λύτην τοῦ μυστηρίου τούτου δίδομεν ἕνα τόμον τῆς ἀξιολόγου συναδέλφου ὁ Ἀχιλῆος.

✱

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κατεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Ρικάκη καὶ ὡς ψυχρά.

— Ἐδῶ εἶνε νὰ ξεπαγιώσῃ κανεῖς, ἔλεγεν ὁ κ. βουλευτῆς Ἀχαΐας.

Καὶ εἰς βουλευτῆς συμπολιτευόμενος.

— Μὰ βέβαια θὰ τὸ πάθῃς εἰς αὐτὴν τὴν πτέρυγα ποὺ κάθεται.

✱

Ἡ βιομηχανία μας ἤρχισε νὰ προοδεύῃ.

Μετὰ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἡμιόνων εἶχομεν καὶρὸν νὰ ἀκούσωμεν ἄλλην παρομοίαν φύσεως, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ εἰδησις ἐξ Ἀργοςτολίου, ὅτι ἐκεῖ οἰνοπνευματοποιὸς τις κατεσκεύασεν ὠραῖον . . . Τρικούπη. Μὴ ἐκπλήττεσθε· εἶνε ροσόλιον εὐωδέστατον, τὸ ὅποιον φέρει τὸ ὄνομα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν προσιωνίζομεθα εὐχάριστα περὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ποτοῦ τούτου, διότι, ὡς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἴπητε, ποῖος ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ θελήσῃ νὰ καταπίῃ τὸν ἀρχηγόν του, ὡς ὁ Κρόνος τὰ τέκνα του, καὶ τίς τῶν ἀντιπολιτευομένων θὰ θίξῃ κἂν τοιοῦτο ποτόν;

✱

Ἐμαθόμεν ὁμῶς θετικῶς ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπρομηθεύθη φιάλας τινὰς διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ τὸν ροφήσῃ. Αὐτὸ ἱκανοποιεῖ κάπως τὴν φιλοτιμίαν του, ἀφοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν.

✱

Καὶ μία ἐρώτησις.

Ἐὰν βαπτισθῇ κανὲν ποτόν ἢ ἄλλο τι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ ἐξ Ἀττικῆς νεαροῦ Βουλευτοῦ θὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος νὰ τὸ θίξῃ ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον στομαχικῆς διαταραξέως.

✱

Αἱ κλοπαὶ ἤρχισαν νὰ θρασύνωνται κ. Σταίκε. Καὶ ἐν ὅσῳ ἐγίναντο ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν μας ἐπὶ τῶν ξένων συγγραμμάτων, ὑποφερτόν, ἀλλ' ἤδη ἐπεξετάθησαν εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς ἐκκλησίας. Φαίνεται, οἱ λωποδύται θέλουσι νὰ διαψεύσωσι τὸ ρητόν, ὅτι ἐκ τοῦ ναοῦ πρέπει νὰ τρέφονται μόνον οἱ ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενοι νεώκοροι.

✱

Συλλαμβάνεται τέλος πάντων εἰς λωποδύτης καὶ προσάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

— Βρὲ μασκάρ, πάλιν ἐδῶ γιὰ κλοπὴ; Βρὲ δὲν πᾶς ν' ἀνοιξῇς ἕνα μαγαζὶ γιὰ νὰ ζήσῃς . . .

— Μὰ, κύρ Διευθυντή, προχτὲς τὴν νύχτα ἀνοιξα ἕνα καὶ μ' ἔβαλες φυλακὴν.

Ἄχός